

Stichting in gebruik', 5% rente van de waarde die door een taxateur was vastgesteld. Het was onzeker of dit aanzienlijke bedrag in de toekomst steeds betaald kon worden, maar 'kan onverhoopt de cas deze uitgave niet dragen dan berust Jufvr. Smit hierin volkomen'. Het ging met Van Apeldoorn goed totdat hij 9 september 1885 meedeelde, met een der in de Stichting werkende dames te willen trouwen. Dat gaf een conflict met juffrouw Smit die niet onder een gehuwde directeur wilde werken, maar daarbij wél toezegde 'Hoe het bestuur ook besluit, zij wenscht zich slechts in Gods hand te geven'. Hoogeveen ontdekte Gods gelegenheid in de verlegenheid. Hij stelde voor, de kleintjes af te splitsen en die 'in een perceel behorende aan de Zondag- en Bewaar- schoolvereeniging' onder leiding van juffrouw Smit te plaatsen: het eerste huis was reeds te klein geworden. Dit 'moederhuis' is later, toen de Rijn verbreed moest worden, weer ondergebracht in het voormalige huis.

Aan Van Apeldoorn werd toegestaan te trouwen, hij kreeg f. 200,— ter bestrijding van de onkosten en een proeftijd tot augustus 1885. Hij moest beloven dat 'onverhoopte ziekte geen risico voor de Stichting mocht opleveren'. In 1887 kwam uit dat juffrouw Van Apeldoorn aan toring leed, waarop zij en haar man hun congé kregen. Op 9 november 1887 werd als opvolger gekozen G. H. F. de Haas, die bereid was een goed betaalde betrekking aan de Rotterdamse spaarbank (f. 1500,— + vrije woning, vuur en licht) op te geven voor 'f. 600,— + algeheele verzorging' in Alphen. Aangaande zijn gezin delen de bestuursnotulen tevreden mee dat het over '3 flinke krachten' beschikte. Met veel godsdienstig ceremonieel is De Haas op 4 januari 1888 ingehaald. In de bestuursvergadering van 8 februari 1888 deelde hij 'den treurigen toestand mede waarin hij de Stichting heeft aangetroffen, de onreinheid en vervuiling waarvan hij getuige moest zijn gaat alle beschrijving te boven, die eene maand welke hij in de Stichting doorbracht kan voor hem wel als één jaar aangemerkt worden, zooveel heeft hij doorleefd. Had hij een tiende geweten van dien toestand hij zou zeker nooit de benoeming aangenomen hebben. Met dankzegging aan den Heer is het hem eene groote blijdschap te kunnen meedeelen dat alle onreinheid thans geweken is'. Op 3 januari 1890 volgde zijn ontslag nadat hij zich in de bestuursvergadering was komen beklagen over Geel die vanuit Amsterdam teveel wilde regelen, over het personeel dat tegen hem intrigeerde en over Mej. Smit die hem beschuldigd had een 'geheim kastje' te hebben.